

PLÁNSKÉ NOVINKY

občasník žáků ZŠ v Plané nad Lužnicí

PLÁNSKÉ NOVINKY

občasník žáků
1. a 2. stupně
ZŠ v Plané nad Lužnicí

Vedoucí redakce:

Mgr. Olga Krčková

Šéfredaktorka:

Aneta Čížková

Redaktoři:

Eliška Hořejší

Terezie M. Žaludová

Karolína Kolářová

Justina Jodlova

Kateřina Kůrková

Valerie Štamberková

Lucie Zídková

Adéla Urbanová

Nikole Kovářová

Lucie Holejšovská

Sára Koucká

Marie Wawroszová

Grafická úprava:

Bc. Veronika Drdáková

Ruru Khalil

Titulka:

Mikulášská

Co si můžete přečíst.....

Na slovíčko s... 3
Petrem Dubenem

Měsíčkový den 10

Adaptační kurz 4 - 5
Přespolní běh 5

Půjdem spolu 11
do Betléma

Orienták 6

Vlastní tvorba 12-13
Neviditelný kocour
Den válečných veteránů

Papučový den 7

Úspěch časopisu,
Úřad práce 14

Mikuláš 8
Halloween 9

Svět našima očima
15 - 16

Úvodní slovo šéfredaktorky!

Začal nám nový školní rok. Zatím chodíme normálně do školy, ale s jistotou nemůžeme říct na jak dlouho. Jestli nás znovu "nezavrou" a nebude nám dělat společnost jen počítač či notebook jako minulé roky. Sice jsme si na to zvykli, protože jsme museli. Některým z nás to přišlo i fajn, ale myslím si, že nám to pak už všem přišlo dlouhé. Veškerá ta nařízení, zákazy a hlavně to, že nemáme po boku své spolužáky. Tak si popřejme, ať tento rok strávíme ve škole v lavicích s našimi kamarády.

● Aneta Čížková

Magda Kažmírová

Na slovíčko s ... s Mgr. Markem Dubenem

Jak už jste si asi všichni všimli, na naši školu přišli noví učitelé. Konkrétně na druhý stupeň. Jedná se o učitele Lukáše Sedláčka, Petra Petkova a Marka Dubena. Pan učitel Duben je tělocvikář, a to jak na prvním, tak i na druhém stupni. Také ale vyučuje i jiné předměty. A my jsme se mu položily pár otázek.

Co se Vám líbí na naší škole?

Určitě pozitivní atmosféra, která na škole vládne. Také dobré sportovní zázemí školy. Dále oceňuji sportovní nadání některých tříd. A líbí se mi otevřená komunikace mezi učiteli a žáky.

Foto:Jakub Drda

Co se Vám naopak na naší škole nelíbí?

Nelíbí se mi, že nezvoní začátek a konec hodiny. Nevidím v tom žádnou výhodu. A také mi nevyhovuje, že každá přestávka je jinak dlouhá.

Jak funguje rybářský kroužek, který vedete?

V letošním roce je pouze pro začátečníky. Scházíme se jednou za čtrnáct dní ve čtvrtek od 15:40 do 17:40. Náplní kroužku je převážně správné chování rybáře, jeho přístup k životnímu prostředí, poznávání ryb, rostlin a živočichů okolo našich vod, také základní osvojení rybolovných technik, vázání montáží a rybářských uzlů.

Přejeme všem novým učitelům, aby se jim na škole líbilo a dařilo!

● Aneta Čížková
Valerie Štamberková

Adaptační kurz

Neděle 19. září, 16:30

Všichni jsme se sešli, 6.B a 6.C, před školou.

16:45

Šli jsme se testovat a všichni jsme byli negativní, takže jsme mohli vyrazit. Naším cílem byl letní tábor Vávrovka na okraji Chráněné krajinné oblasti Třeboňsko.

17:00

Rozloučili jsme se s rodiči, šli jsme do autobusu a docela jsme se těšili, že budeme pár dní „svobodní“.

17:15

Užívali jsme si cestu a hodně se zasmáli.

18:00

Dojeli jsme na místo a docela jsme se zhrozili, protože tam nebyl signál a vypadalo to hodně jinak, než jak jsme si to

predstavovali. První slova, která jsme řekli, byla: „Co to je? Tady mám spát?! Pane, vraťte se pro mě, prosím! Já nechci spát ve stodole!“ Ve skutečnosti to byla bývalá hájovna.

18:05

Sešli jsme se ve „stodole“ a řekli si pár pravidel, která budeme dodržovat, a také užitečné informace (jídlo, spánek atd). Seznámili jsme se a už ten den jsme poznali hodně jmen a zjistili jsme, že vedoucí se jmenují Pavel a Ondra. Až do půl deváté jsme hráli mnoho her, a potom jsme šli na večeri.

21:00

Měli jsme hodinu na to připravit se na spánek a docela jsme se těšili do postele, protože jsme byli dost unavení.

22:00

Už jsme šli do postele, ale ještě předtím jsme se museli pořádně obléct, protože tam byla nehorázná zima. Ještě jsme si chvíli povídali a pak jsme usnuli.

Pondělí 20. září, 7:30

Dost brzy ráno jsme vstávali, i když se nám nechtělo. Snídani jsme měli v 8 hodin. Po snídani jsme šli hrát hru, která se brala i jako rozcvička. Bylo to Člověče, nezlob se, ale v reálném životě, a hodně jsme běhali.

9.30

Hráli jsme si na vojáky a museli jsme si předávat minu. Ale nedopadlo to dobře, protože jsme skončili v lese plném bláta a všichni jsme byli špinaví.

10.30

Rozdělili jsme se na skupiny a museli jsme plnit stanoviště. Byla to zábava, protože jsme se všichni opravdu hodně sblížili.

Do 16.45 jsme hráli hry.

17.00

Loučíme se s vedoucími a odnášíme si tašky a kufry do autobusu.

17.30

Všichni jsme zpátky před školou v Plané nad Lužnicí.

Vávrovka byla opravdu užitečná. Seznámili jsme se s novými lidmi. Začátek byl sice hrůza a děs, ale pak jsme zjistili, že to bylo moc úžasné. Odvezli jsme si moc super zážitky i máme hodně dalších dobrých kamarádů.

Nikde nebyl problém s domluvou a hrozně se nám líbila vzájemná podpora.

12.00

Šli jsme na oběd a po obědě jsme měli asi tak dvě hodiny času na to, abychom si sbalili věci.

Foto: Lucie Holejšovská

Foto: Jakub Drda

PŘESPOLNÍ BĚH

22. září se ti nejlepší z nejlepších vydali společně s panem učitelem Jakubem Drdou na přespolní běh, který se konal v Táboře v Areálu Komora. Byla tam hodně velká konkurence, v každé kategorii běželo až čtyřicet dětí. I nám se ale podařilo umístit se dokonce dvakrát na podiu!

Jakub Jelen - 2. místo a Ondřej Kášek - 3. místo.

● Valerie Štamberková

● Nicole Kovářová
Lucie Holejšovská
Sára Koucká

ORIENTÁK

Tradiční orientační běh tentokrát autorky pojaly s nadsázkou :)

Jako každý rok pořádal Jiří Vébr pro naši školu orientační běh. Tento rok se konal ve čtvrtek 23. září, jako obvykle v lese Řáholci. Pár dinosaurů nemohlo najít Jirkovu kontrolu a kvůli tomu často nevěděli, kde se jejich potrava nachází. Letos se k nám do soutěže připojili i Rumcajs s Mankou, které to moc nebavilo. Přijali totiž jen pozvání „natěšeného“ Jiří. Pořád klopýtali o kameny, nastražené zvědavými dětmi. Tak ze soutěže odstoupili. Zahodili čipy, mapy ukryli do mechu a zvali pobíhající děti na čaj. Děti milerády přicházely do jeskyně i na čerstvě upečené bochánky, které Manka včera koupila v obchodě, akorát je na chvíli strčila do mikrovlnky,

aby byly teplé. Cipíska mezitím sežral splašený jelen Větrník. Pár dinosaurům se konečně podařilo najít kontrolu a číhali v houští. Uviděli probíhající kořist a zaútočili. V tom se z houští vynořil i vysportovaný Jiří, který kontrolu ze země a pípl si tak silně, že to ohlušilo jednoho z dinosaurů. Druhého pak jen skolil na zem tak velkou ranou, že se dinosaur dva dny nepostavil. Za tak hrdinský čin si ho ženská kořist oblíbila. Nakonec vše skončilo velkými hody, které si prosadil Rumcajs. Konaly se před jeskyní a nechyběl na nich pečený jelen s Cipískem uvnitř. Jelena se podařilo ulovit statečnému Jiřímu. Akce se nakonec všem dě-

tem líbila a spokojeně odjely domů. Jsme hrozně vděční a děkujeme Jiřímu, že pro nás každoročně připravuje tuto akci. Příští rok se prý můžeme těšit do propasti Macocha.

● *Justina Jodlová
Kateřina Kůrková*

Foto: Jiří Vébr

6. října proběhl na naší škole papučový den. Co to znamená? Jedná se o chvíle, kdy díky nošení papučí pomáháme lidem z mobilního hospicu. Nošení papučí, co to je, řekl by si někdo? Vždyť papuče nosí kde kdo. My, kteří o tomhle víme více, si ale moc dobře uvědomujeme, že to není jen o každodenní rutině přezout se z bot. Tato tradice nese skrytý význam, mnoho lásky a vřelosti k lidem kolem nás. Dokázat, že i člověk s nevléčitelným onemocněním si může své poslední dny užívat doma, v rodině, obklopen blízkými, je nejen pro nás velmi důležité.

A tak se začalo. Ačkoli se jedná o jedno téma, každá třída ho uchopila trochu jinak. Někdo si

o papučovém dni pouze povídal, jiná třída si vytvořila vlastní nástěnku plnou papučí různých tvarů i velikostí, a někteří se dokonce dali do výroby svých vlastních, originálních, z papíru vyrobených.

Ať už jste o tomto dni někdy předtím slyšeli či ne, my doufáme, že jsme ho díky výzdobě a přednáškám osvětlili co nejvíce lidem. Každý má právo na šťastný život. Dokonce i ti staří a nemocní. Tak jim ho pojďme všichni společně ulehčit!

● Lucie Zídková

Školou chodí Mikuláš

Do naší školy zavítal Mikuláš s čerty a anděly. Přišli se podívat do každé třídy, aby našli zlobivé děti. Toho, kdo odmítl přeříkat básničku, si čerti odnesli a pomalovali mu obličej. Hříšník potom dostal bramboru. Někteří se čertů moc báli, že se k nim nechtěli ani přiblížit. Nakonec byli stejně všichni odměněni mikulášským perníkem.

● Justina Jodlová

Foto: Olga Krčková

Halloween se už blížil, ale v naší škole začínaly podzimní prázdniny. Proto se školní družina rozhodla uspořádat malou halloweenskou party.

Konala se 26.11, což byl poslední den před školním volnem.

Všichni se převlékli do strašidelných kostýmů, dokonce i učitelé ze školní družiny.

Konal se malý průvod se strašidýlky, čarodějkami a dalšími potvůrkami.

Jedna zajímavost - Halloween k nám přišel z Ameriky a u nás ho slavíme přibližně dvacet let.

● Adéla Urbanová

HALLOWEEN

Foto: Martina Žáčková

Měsíčkový den

Co je měsíčkový den? Je to český den boje proti rakovině. Liga proti rakovině Praha je nezisková organizace, která byla založena již v roce 1990.

Foto: Kateryna Fedoriv

Letos se sbírka konala 29. září kvůli pandemii koronaviru. Původně se měla konat v květnu. Cílem této sbírky je přinést veřejnosti informace o prevenci rakoviny prostřednictvím rozdaných letáčků. Za nabízené kvítky měsíčku lékařského, které stály 20 korun, získat peníze na boj proti rakovině. Žáci 9.A prodávali kytičky nejenom ve škole, ale vyrazili také do ulic mezi lidi. Tento rok vybrali 7 973 korun, což je vůbec nejvíc, kolik se kdy podařilo!

Celkem bylo za 30 let práce shromážděno více než 340 milionů korun, které byly rozděleny v následujícím poměru: 40 procent na nádorovou prevenci

35 procent na zlepšení kvality života onkologických pacientů

25 procent na podporu výzkumu, pro investiční podporu onkologických pracovišť, na podporu hospicům.

Jak je vidět, jde o opravdu užitečnou akci, která skutečně pomáhá.

● Marie Wawroszová

PODĚKOVÁNÍ ZA SPOLUPRÁCI A PODPORU

ZŠ Planá nad Lužnicí
PŘI SBÍRKOVÉ PREVENTIVNÍ AKCI ČESKÝ DEN PROTI RAKOVINĚ
VE STŘEDU 29. ZÁŘÍ 2021 BYLA PRODEJEM KYTIČEK ZÍSKÁNA ČÁSTKA:

7 973 Kč

25. ROČNÍK

Český den proti rakovině 2021

 VYBRANÉ PROSTŘEDKY BUDOU UŽITY NA DLOUHODOBÉ PROGRAMY LIGY PROTI RAKOVINĚ PRAHA - NÁDOROVOU PREVENCI, ZLEPŠENÍ KVALITY ŽIVOTA ONKOLOGICKY NEMOCNÝCH, PODPORU VÝZKUMU A PŘÍSTROJOVÉ VYBAVENOSTI ONKOLOGICKÝCH PRACOVIŠŤ.

 Za pořadatele sbírky: *Mgr. Michaela Frídřichová*
Za organizátora sbírky: *Mgr. Jana Mauleová*

www.cdpr.cz • www.lpr.cz **DĚKUJEME!**

Půjdeme spolu do Betléma

2.A si udělala výlet do Tábora a také trochu do Betléma, kam doputovala s písničkami a vyprávěním Pavly Kohelové. To vše se odehrálo v Galerii 140, pár kroků od krásně zasněženého náměstí. Ten příběh nás bude provázet adventním časem a těšíme se, až společně zapálíme všechny 4 svíčky na adventním věnci, u kterého začínáme každé ráno svůj školní den. Už víme, co přinesli tři krá-

lové za dary, když se přišli poklonit Ježíškovi. Víte to také?

- **Nada Tuháčková**
třídní učitelka 2.A

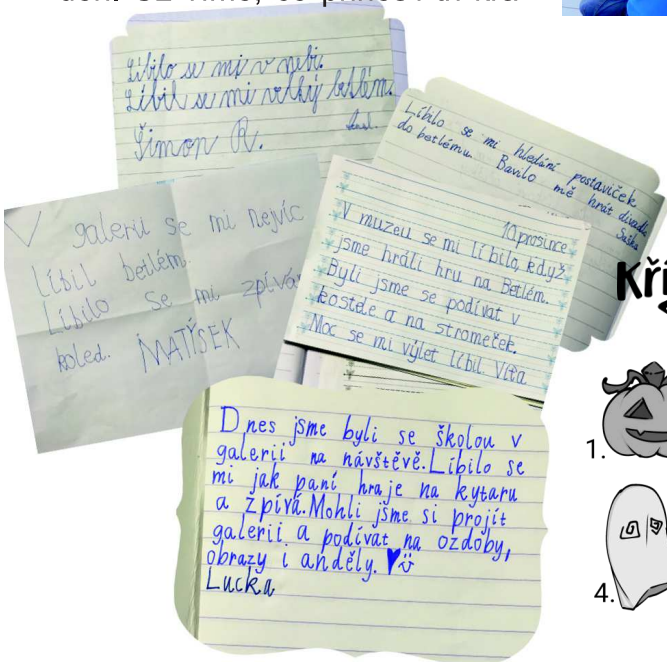

Foto: Nada Tuháčková

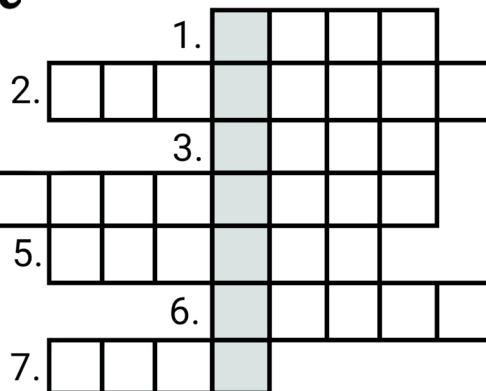
Anna
Votrubová

Agáta
Janátová

Křížovky pro malé i velké

m
A
L
É

Vzkazy žáčků 2.A

- **Karolína Kolářová**

Neviditelný kocour

Vlastní tvorba

Kapky deště bubnovaly v pravidelném intervalu do střešního okna.

Děšť mám ráda, ale takový ten, do kterého můžete vběhnout v pláštěnce a gumácích, a užívat si kaluže. Když jsem byla menší a v létě přšelo, vzala jsem si plavky a hrála si v dešti - to jsou mé nejhezčí vzpomínky na dětství.

Naopak bouřku nesnáším.

Když přichází, musí každému naskočit husí kůže, obloha potemní a všechno se zastaví. Zvířata i lidé se utíkají schovat, květiny sklopí hlavy k zemi, přijde vítr. A pak najednou, jako úderem gongu, se spustí liják.

Někdo mezitím nevidí rozdíl, ale já ano.

Jedna taková bouřka se zrovna konala hned za okny naší kuchyně.

Nerada jsem sama doma, když je takhle hnusné počasí, nic neplatí, že máme hromosvod.

Už aby se rodiče vrátili...

Zabalila jsem se do deky a dala si vařit vodu na čaj.

Venku se začínalo pomalu stmívat, a tak jsem rozsvítila

lampičku u gauče.

Pruh světla sklouzl na tašku, kterou jsem si předevcírem přivezla od babičky - byla plná knih z její knihovny, které se mi líbily a chtěla jsem si je přečíst.

Autorská ilustrace. T.M. Žaludová

Vyndala jsem je ven. Tak kterou si dnes přečtu? Pečlivě jsem si vybrala útlý svazek obsahující povídku E. A. Poea - jmenovala se „Černý kocour“. Pár povídek jsem už od Poea četla, a tak jsem tušila co čekat, detektivní horor. Navíc každá jeho povídka

je čistý unikát.

Varná konvice se cvaknutím vypnula na znamení, že voda je ohřáta.

Vyndala jsem z poličky krabičku čaje (hruška a karamel), vylovila z ní jeden sáček, vložila jej do svého tyrkysového hrníčku s bílými puntíky a naučeným pohybem zalila vodou. Celou dobu jsem pochopitelně přidržovala šňůrku od pytlíčku čaje, aby ji proud horké vody nevzal s sebou.

Poté jsem hrníček vzala do jedné ruky a knihu do druhé, a odebrala se ke křeslu, nasvítila lampičku, urovnala si polštář pod hlavu a ... konečně se začetla.

Z obýváku nám vede francouzské okno na terasu, kde v létě grilujeme, hraje deskovky a vůbec relaxujeme. Na podzim má terasa, a tudíž i francouzské okno, jen jedinou úlohu - vystavovat vyřezané dýně na Halloween.

A právě z terasy jsem zaslechla ty podivné zvuky, jako kdyby tam někdo tiše našlapoval.

Zprvu mě napadlo, že se mi to jen zdá, nebylo by čemu se divit, právě jsem pročetla část povídky (tentokrát spíše hororového stylu), kde hlavní hrdina a jeho žena přijdou kvůli požáru o dům, a byla jsem maximálně soustředěna na děj.

Náhle jsem uslyšela, jak něco škrábe na okno, nejdřív jsem se lekla, ale poté jsem si uvědomila, že to musí být některá z toulavých koček, které k nám chodí žrát. Naše rodina kočku nevlastní, ale chodí jich k nám nejméně pět.

Proto jsem vstala, a ač neochotně, otevřela jsem na terasu. Ovál mě studený vítr a moje oči se snažily přivyknout tmě. Žádnou siluetu, připomínající kočku, ale nezachytily. Už jsem si myslela, že se mi to opět zdálo, když tu se mi něco prosmýklo kolem nohou dovnitř. Jenže nikde nic.

Už blbnu, napadlo mě a napila jsem se zhluboka čaje. V té chvíli spadla z kuchyňské linky cukřenka, kterou jsem si předtím sladila čaj, a za ní varná konvice a miska s jablky.

Voda z varné konvice rozpustila cukr, a tak vznikla hustá (a jistě i sladká) kaše, do které násled-

ně přistála i jmenovaná miska s ovocem. Tohle nemůže být průvan, pomyslela jsem si a v okamžení se má myšlenka potvrdila tím, že se v té husté kaši, co vznikla na podlaze naší kuchyně, objevily kočičí šlápoty. Potom už to šlo ráz na ráz: něco těžkého dopadlo na morčecí klec a mě došlo, že mám v domě neviditelnou kočku.

Nějak mi to nepřišlo divné - první impuls byl ochránit naše malé hlodavce - a tak jsem popadla knihu a snažila se kočku sejmout. Jenže ta to nějak vycítila a skočila mi do obličeje. Pevně se chytla drápy mých vlasů, a ať jsem se snažila, jak jsem se snažila, setřást jsem ji nemohla. Škubala jsem sebou, neboť se mi její drápky zarývaly do kůže. Začala mi téct krev z hlavy.

No tak se přece pusť, ty bestie! Najednou mám pocit, jako bych se propadala do prázdnoty a snažila se něčeho chytit.

„Vzbud' se!“ zatřásla se mnou máma „Házíš sebou jako na kajaku!“

Posadila jsem se.

„Něco se ti asi zdálo...“

„Asi...“

Máma začne vyndávat nákup

na kuchyňskou linku.

„A co že jsi nakonec nešla na tu Halloweenskou party?“

„Ále...venku hrozně přšelo a víš, jak nesnáším bouřky...“

„No jo. Ale měla jsi zavolat, skončili bychom dřív s nákupem a táta by tě tam hodil autem.“

„Hmm...možná jsem měla.“

„Slyšely jste to, holky? zeptá se táta.“

„Co?“

„Přišlo mi, jako by někdo chodil po terase....“

● Terezie Marie Žaludová

Den válečných veteránů

11. listopadu si školní klub připomněl hrdinství vojáků a vzdal jim úctu. Společně

j jsme vytvořili pole máků, protože právě vlčí mák je symbolem válečných veteránů už od konce první světové války. Vysvětlili jsme si, proč právě vlčí mák a také to, že 11. 11. 1918 bylo podepsáno příměří, které ukončilo válečný konflikt.

● Valérie Štamberková

PLÁNSKÉ NOVINKY OPĚT ÚSPĚŠNÉ

Jak už možná víte, náš časopis se každý rok účastní soutěže školních časopisů a ani letos tomu není jinak. Soutěž pořádá Asociace středoškolských klubů. Nejprve jsou vyhodnocena krajská kola. Nejlepší z nich postoupí do celo-státního kola, kde se soutěží hned v několika kategoriích. Náš školní časopis se letos probojoval až do finále. V silné konkurenci 28 časopisů z celé České republiky jsme se v kategorii II. stupeň ZŠ umístili na krásném 5. místě. V kategorii Grafika jsme se díky našim skvělým grafikům vyšplhali až na stříbrné 2. místo! Jedná se tedy o jedno z nejlepších umístění v historii časopisu vůbec. Na závěr pro vás máme výzvu. Přemýšlíme o změně názvu časopisu. Uvítáme vaše nápady, které můžete posílat na email: mně b2019ac@zsplana.cz nebo p. učitelkám Olze Krčkové, Veronice Drdákové nebo Haně

ŠKOLNÍ
ČASOPIS ROKU

Peroutkové
krckova@zsplana.cz
drdakova@zsplana.cz
peroutkova@zsplana.cz

Za redakci školního časopisu

- Aneta Čížková
šéfredaktorka

Karolína Bláhová, Tereza
Vojtěchová, Anna Leitnerová

Úřad práce

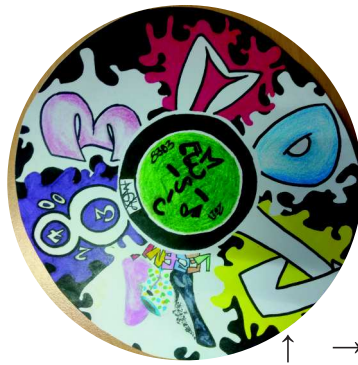
4. října se 9.A vypravila do Tábora na Úřad práce, aby se dozvěděla něco víc o tom, jak může vypadat studium po ukončení základní školy. Paní z úřadu se nás ptala, kam budeme

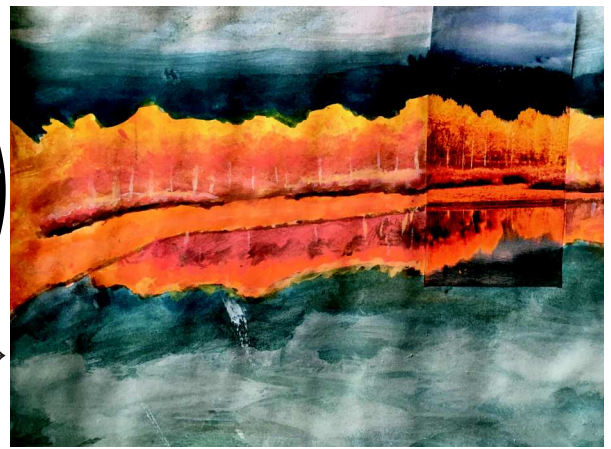
Foto: Ruru Khalilová

chtít jít, co budeme chtít dělat, jestli už máme nějakou představu. Informovala nás také o tom, jak vypadá studium po vybrání dané školy. Na počítačích si poté každý vyplnil dotazník. V dotazníku byly různé otázky typu: Chtěli byste pracovat s kovy či se starat o rostliny a živočichy? Baví vás řešit různé spory, nebo vás baví vystupovat před lidmi? Zabýváte se rádi šiframi?... Podle toho nám vyšel seznam povolání, která by nás mohla bavit. Dalo nám to možnost se víc zamyslet nad tím, co nás baví a čemu bychom se chtěli v budoucnu věnovat. Stejnou návštěvu absolvovali na Úřadu práce v Táboře také žáci 9.B.

- Justina Jodlová
Kateřina Kůrková

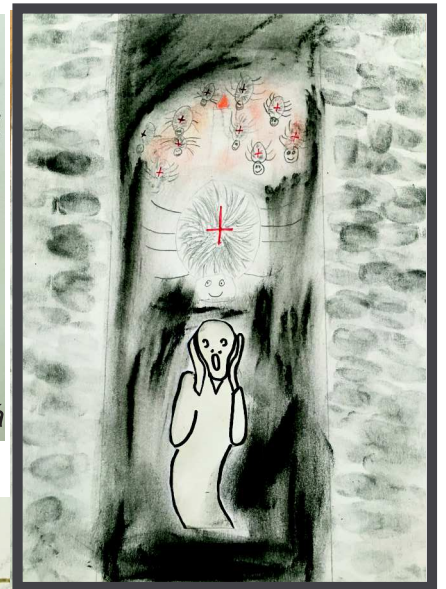
↑ →
Magda
Kažmírová

Devětáctí pronikli do stylu dadaismu, kdy zdánlivě nesmyslně řazená slova nebo věci spolu nesouvisí, ale i přesto mohou dávat smysl. Salvátor Dalí a další jeho následovníci včetně 9. B nám ukazují, jak je možné si s tímto uměleckým směrem pohrát, třeba i v hodině českého jazyka.

POZOR! Stará koule? Omyl!
Starověké mumié se mění na **Okc**
A Němci na černé žele? Dobrou chuť!
Takhle to dál nejde...
VRAH v kukuřici. Zje!
na **99%**
důchodci **HMYZ?** ANO.
Alena Švecová, Tereza Filzaková

PI . je on milovaná jediná má Láska . napsal mi
S ani pí ně l ásky y n . J ov z v ě m e k
já jsem psaní poslala. Snad odpověď přijde mi.
od mé lásky jsem dnes dostala . Jeho city
Adéla Schacherlová

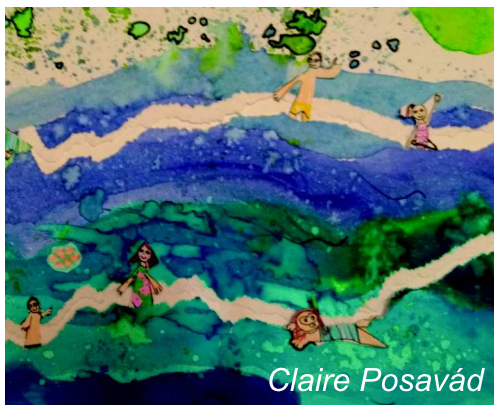
Bára Magličová

Žákům nechybí ani černý humor

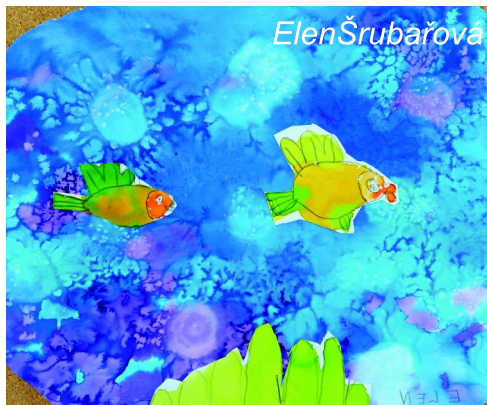
běloši Odhalte **teroristu** **psychopati** Je to **Hrozba**
Výbuch **Byli** **přeludem** **Šťavnaté**
Islámskému státu **Nejmłodší** **zabíjení** Bára Dubová, Jakub Černý

Betonové sušenky
125g másla
1 lžička mlíčka pro kočičinky
175g cukr mouka
125g hladkého betonu
15g kakajička
Postup: Surovinu smícháme do mikrowlnky na 2500°C na 2 vteřiny vyndáme a dáme do botníku Dobrou chuť!
Na 200 let! ←
Karolína Bláhová
Tereza Vojtěchová
Anna Leitnerová

Svět
našima
očima

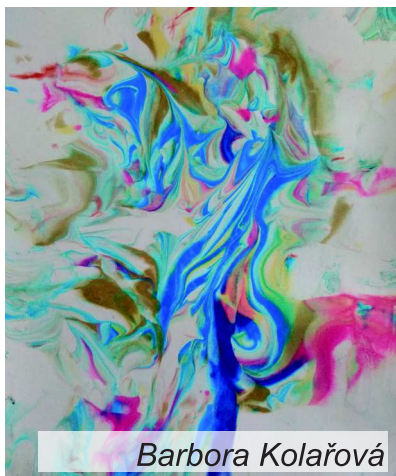
Claire Posavád

Elen Šrubarova

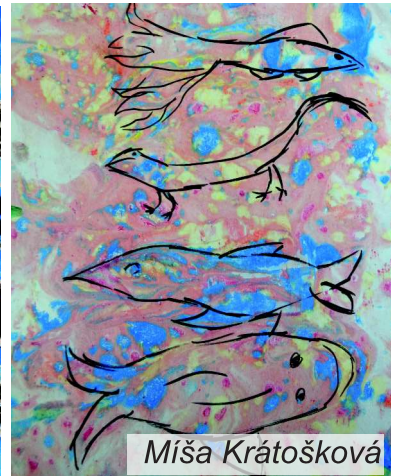
Čenda Donát

Barbora Kolařová

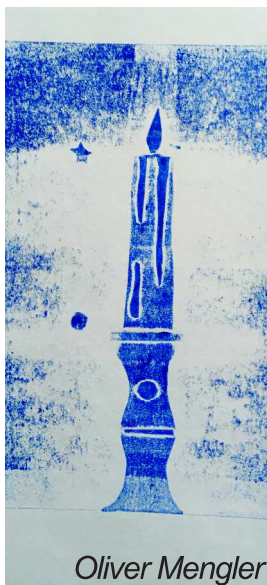
Společná práce žáků 1.B

Míša Krátošková

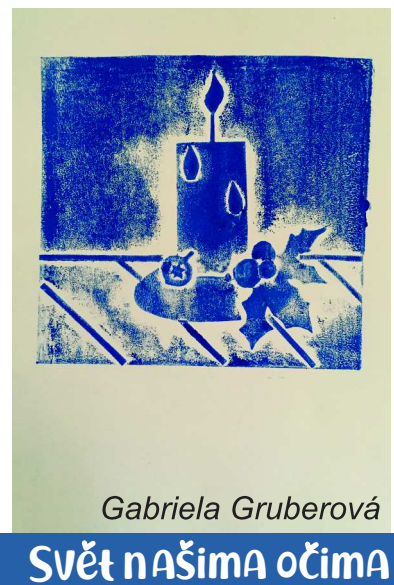
Tomáš Janoušek

Oliver Mengler

Tereza Vojtěchová

Gabriela Gruberová